

хгалтер повинен надавати професійні послуги згідно з відповідними технічними та професійними стандартами. До цих принципів В. Пантелєєв не виділяє принцип чесність, порядність, технічні стандарти, але додає: незалежність аудитора, доброзичливість.

Рушієм розвитку контролю як науки є методологічні принципи. У літературі їх розглядають як вихідні положення наукової теорії, що виконують функцію обґрунтування її змісту та визначають напрям і спосіб вивчення предмета дослідження: інтерсуб'єктивності, історизму, достатньої підстави, детермінізму, несуперечливості, перевірюваності й відтворюваності, науковості, наступності й відповідності, цілісності й системності, доповнюваності.

Отже, принципи контролю як основоположні ідеї, що відображають існуючий рівень знань мають практичне і наукове застосування. Необхідність їх поглиблення зумовлюється розвитком економіки і методології контролю.

Список використаних джерел

1. *Пантелєєв В. П.* Концепція внутрішньогосподарського контролю діяльності підприємств: методологія, організація, розвиток: дис... д-ра наук: 08.00.09 / В. П. Пантелєєв. — К., 2009. — 582 с.

2. *Шевчук В. О.* Контроль господарських систем в суспільстві перехідною економікою (Проблеми теорії, організації, методології): монографія / В. О. Шевчук. — К. : КДТЕУ, 1998. — 371 с.

УДК 657

Валерія Сопко

д.е.н., професор,

завідувач кафедри обліку та оподаткування,

Київський національний торговельно-економічний

університет

Костянтин Галак,

аспірант кафедри обліку та оподаткування,

Київський національний торговельно-економічний

університет

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ОБЛІКУ ВИТРАТ

Комп'ютерні технології обліку на сьогодні це не данина моді, а необхідність, яка дозволяє розширити можливості інформаційної системи у прийнятті управлінських рішень [1, с. 398]. Комп'ютеризація облікового процесу зміщує акценти в роботі

бухгалтера з функції рахівництва в бік виконання контрольно-аналітичної функції обліку.

Для отримання детальної інформації щодо обліку витрат в сучасних бухгалтерських комп'ютерних програмах передбачено ведення аналітичного обліку, який здійснюється за допомогою спеціального механізму «субконто», що є певним набором однотипних об'єктів обліку, які списком зберігаються в відповідних спеціальних засобах «довідники» [2, с. 76]. Основними довідниками, що містять інформацію про витрати та калькуляцію є «Статті витрат», «Номенклатура», «Номенклатурна група».

За сучасних обсягів виробництва і торгівлі на підприємствах з автоматизованим обліком витрат утворюються безліч субконто та статей витрат, видів номенклатури по групах і самих найменувань сировини і матеріалів, що вкрай важливо для управлінського обліку. Все це міститься в довідниках бухгалтерської комп'ютерної програми. Разом з тим електронна форма обліку стає все більш громіздкою та ускладненою.

Періодично бухгалтеру, формуючи документ, доводиться шукати ту чи іншу статтю витрат, найменування товару з величезного списку. В багатьох сучасних бухгалтерських комп'ютерних програмах є функція швидкого пошуку, що являє собою пошук необхідного елемента зі списку шляхом набрання на клавіатурі перших літер з його назви. Проте великі списки цих найменувань теж сповільнюють роботу бухгалтера і формування необхідного документа. Найкращим в даному випадку буде, одразу при встановленні бухгалтерської комп'ютерної програми, в певних документах, назви найбільш поширеного субконто поставити за замовчуванням (або автоматично визначеним), за умови, що інші елементи зі списку при необхідності можна буде вибрати вручну.

Автоматизація обліку витрат охоплює широку сферу трудовітких операцій, зокрема: групування витрат; визначення планової та фактичної собівартості продукції, напівфабрикатів і незавершеного виробництва; облік відхилень від норм витрат; формування кореспонденції рахунків й відображення її на рахунках синтетичного та аналітичного обліку [2, с. 76].

Інформаційні системи бухгалтерського обліку повинні полегшувати працю бухгалтера, підвищити оперативність й точність облікової інформації, надати можливість поглибити проведення розрахунків економічного і фінансового аналізу підприємства для прийняття відповідних управлінських рішень. Маючи детальні дані бухгалтерського обліку керівництвом будуть прийняті максимально правильні управлінські рішення.

Проте на практиці трапляються випадки, коли програма не проводить документ в якому бухгалтер не вказав якийсь вид чи статтю витрат, навіть, якщо бухгалтеру це в певних випадках не потрібне, деякі подібні моменти розробником поставлені за замовчуванням, що не зручно для роботи.

Великі, комплексні бухгалтерські комп'ютерні програми з випуском кожної нової версії стають все складнішими і вимагають від бухгалтера додаткових, а інколи і зайвих (непотрібних) дій.

Нові версії бухгалтерських комп'ютерних програм мають кращі інтерфейси, все більш корисні для управлінського обліку, що безумовно є потребою сучасної господарської діяльності, але разом з тим не завжди оптимальні при формуванні первинних документів. Бухгалтер змушений витрачати більше часу для його формування, ніж працюючи з попередніми версіями. Крім цього з виходом нових версій бухгалтери частіше звертаються до програмістів, і це не пов'язано з компетенцією бухгалтера, тому що виникає багато технічних помилок і проблем, для виправлення яких необхідний саме такий спеціаліст. Суб'єкти господарювання змушені додатково оплачувати працю цих спеціалістів.

Деякі суб'єкти господарювання мають досвід і спеціалістів з питань автоматизації обліку та можуть власними силами створювати комп'ютерні програми [3, с. 163]. Співпрацюючи із бухгалтерами й користувачами інформації програмні продукти для обліку товарів, написані штатними програмістами максимально пристосовані до внутрішніх та зовнішніх умов, в яких функціонують підприємства. Недоліком створених власними силами бухгалтерських програм може бути несумісність із програмним забезпеченням інших авторів, складності у проведенні аудиту (алгоритми роботи унікальних бухгалтерських програм на кожному іншому підприємстві можуть бути не зрозумілі аудиторам), можуть містити значну кількість помилок та не розраховані на оновлення відповідно до змін законодавства.

Інформаційні технології обліку витрат має свою специфіку, яка полягає в тому, що тут значною мірою використовуються дані, отримані на інших ділянках автоматизації обліку (заробітної плати, матеріалів тощо) [4, с. 189]. Все це ускладнює облік витрат на окремому робочому місці, що в свою чергу, зумовлює комплексний підхід до автоматизації даної ділянки обліку, використання комп'ютерних інформаційних систем. Саме тому простота у формуванні первинних документів не повинна втрачатись при автоматизації обліку.

У зв'язку з цим важливо звернути увагу не лише на те, що сучасні бухгалтерські комп'ютерні програми підвищують аналітичність обліку та швидко формують звітність, але й на те, що при роботі з первинною документацією не завжди полегшують роботу бухгалтера окремої ділянки обліку. Простота у формуванні первинних документів, швидкість і точність не повинні втрачатись з випуском нових версій бухгалтерського програмного продукту.

Список використаної літератури

1. Шпак В.А. Організація праці облікового персоналу / В.А.Шпак // Міжнародний збірник наукових праць — 2010 — № 3(18) — С. 393—400.
2. Лега О.В. Управлінський облік витрат виробництва в умовах автоматизованої обробки інформації // О.В. Лега // Всеукраїнський науковий журнал «Актуальні проблеми інноваційної економіки» — 2016 — № 2 — С. 75—80.
3. Муравський В.В. Селекція та облік програмного забезпечення для автоматизації діяльності торгівельних підприємств // В.В.Муравський // Вісник ЖДТУ — 2010 — № 3 (53) — С. 162—164.
4. Олійник О.В. Облік витрат в умовах застосування різних комп'ютерних програм: проблеми, вимоги, розширення аналітичних можливостей // Міжнародний збірник наукових праць — № 1(4) — с. 189—198.

УДК 657.631.8:332.012.2

Наталія Шалімова,

д.е.н., проф., завідувач кафедри аудиту та оподаткування,
Кіровоградський національний технічний університет

СУБ'ЄКТИ ОБОВ'ЯЗКОВОГО АУДИТУ ТА КЛЮЧОВІ КОРИСТУВАЧІ ЙОГО РЕЗУЛЬТАТАМИ

Обов'язковий аудит — це аудиторська перевірка, що здійснюється відносно окремих суб'єктів господарювання, критерії вибору яких і строки проведення аудиту встановлюються державними правовими актами. Забезпечення суспільної контрольованості певної групи суб'єктів, фінансово-господарська діяльність яких виступає об'єктом публічного (суспільного) інтересу, встановлення підвищених гарантій достовірності їх фінансової звітності за допомогою проведення обов'язкового аудиту є важливим чин-